

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 januari 2015

De schrijver van bovenstaand mailbericht gaat in op de gevolgen van de afschaffing per 1 januari 2015 van de aftrek van uitgaven voor levensonderhoud van kinderen. Gaarne voldoe ik bij deze aan het verzoek vanuit de vaste commissie voor Financiën om een reactie.

De bedoelde maatregel is onderdeel van de vorig jaar tot stand gekomen Wet hervorming kindregelingen. Deze wet heeft de voorheen bestaande elf kindregelingen hervormd en versoberd. Er zijn nu nog vier inkomensondersteunende regelingen in verband met kinderen: kinderbijslag, kindgebonden budget, kinderopvangtoeslag en inkomensafhankelijke combinatiekorting.

De nieuwe wet beoogt de beschikbare middelen op een rechtvaardige en effectieve manier in te zetten voor inkomensondersteuning aan ouders, en de arbeidsparticipatie van ouders te bevorderen. Daarnaast levert de wet een bijdrage aan het op orde brengen van de overheidsfinanciën.

De regering achtte het binnen het nieuwe stelsel niet langer nodig of gewenst om ouders die niet voldoen aan de voorwaarden voor de vier regelingen, aanvullende inkomensondersteuning te geven in de vorm van een fiscale regeling.

De mailschrijver merkt op dat er geen enkele communicatie is geweest over de fiscale maatregel. De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) heeft in het debat over het wetsvoorstel in uw Kamer op 6 maart 2014 uiteengezet welke communicatieve inspanningen er rondom het wetsvoorstel hervorming kindregelingen zijn georganiseerd.¹ Er heeft zowel tijdens de behandeling van het wetsvoorstel als na het aannemen daarvan publieksinformatie plaatsgevonden, onder meer via de websites rijksoverheid.nl en belastingdienst.nl. Daarnaast informeert de Belastingdienst bij de toezending van voorlopige teruggaven de ouders die hun aftrek zien verdwijnen. Veel media hebben op basis van de informatie op de websites ook aandacht aan de wetswijzigingen besteed.

Een tweede punt dat in het mailbericht naar voren komt is dat van de financiële gevolgen van het vervallen van de aftrek. Ook daarvoor is in het debat van 6 maart 2014 aandacht geweest. De Minister van SZW heeft daar gezegd dat de nieuwe wet voor ouders met een alimentatieverplichting grote effecten kan hebben, maar dat het de logische weg is dat dit niet binnen het stelsel van de kindregelingen wordt opgelost, maar onder ouders zelf door een aanpassing van de alimentatieverplichting. De aftrek van uitgaven voor levensonderhoud wordt namelijk meegenomen in de alimentatienormen die rechters hanteren bij het vaststellen van het alimentatiebedrag. Het afschaffen van de aftrek heeft daar dus invloed op. De Minister wees erop dat ook de Raad voor de rechtspraak had laten weten dat het afschaffen van het fiscaal voordeel invloed heeft op die draagkracht en wordt meegenomen in de alimentatienorm.

De Minister opperde in het debat ook de mogelijkheid om de aanvraag van een wijziging te standaardiseren, zodat ouders hierover gemakkelijker samen afspraken kunnen maken². De Raad voor de rechtspraak zal adviseren over de mogelijkheid van een standaardrekenregel om wijzigingen in het alimentatiebedrag te vereenvoudigen. In schriftelijke

¹ Handelingen II 2013/14, nr. 60, item 13

² Handelingen II 2013/14, nr. 60, item 13.

antwoorden op vragen gesteld tijdens de begrotingsbehandeling SZW heeft de Minister van SZW nogmaals gewezen op de eigen verantwoordelijkheid van ouders bij het maken van afspraken over kinderalimentatie en het eventueel wijzigen daarvan. Komen ouders niet tot overeenstemming, dan kan de rechter verzocht worden de alimentatie aan te passen.³ Anders dan de mailschrijver kennelijk meent is het dus niet zo dat aan convenanten die in het verleden door de rechtbank zijn geaccordeerd, niet kan worden getornd.

Zie over deze problematiek ook de antwoorden van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie op vragen van de leden Recourt en Van der Steur.⁴

Ten slotte wijs ik nog op de vragen van de leden Pieter Heerma en Omtzigt, die de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid mede namens mij en mijn ambtgenoot van Veiligheid en Justitie heeft beantwoord op 24 november 2014, en waarin nader wordt ingegaan op de communicatie over de gevolgen van de Wet herziening kindregelingen, en op de mogelijkheden tot standaardisering van de kinderalimentatie.⁵

De Staatssecretaris van Financiën,
E.D. Wiebes

³ Handelingen II 2014/15, Bijlage bij nr. 30 item 3, blz. 28–29.

⁴ Aangangsel Handelingen II 2014/15, nr. 800.

⁵ Aangangsel Handelingen II 2014/15, nr. 662.